

Takattul side 22 det nye.....

Hvad er målet?

At give en forklaring på hvad et parti skal **indeholde** og **udføre** før den kan realisere oprejsning i den islamiske verden.

Forklaring:

I forhold til **indhold** så refereres der til *tanker* og *struktur*.

Når vi snakker om *tanker* så er der i virkeligheden tale om at sammenslutningen skal have forståelse for eller være kendetegnet ved nogle tanker - specifikke tanker som der skal til for at opnå målet - såsom forståelsen/kendskab til en metode og kendetegnet ved rene islamiske tanker osv. I sagens natur er der bare tale om at sammenslutningen ikke bare må indeholde eller være kendetegnet ved nogle vilkårlige tanker, fordi det er ikke vilkårlige tanker som der skal til for at realisere nahdah, men derimod nogle specifikke tanker, og det i virkeligheden bare dem sammenslutningen skal have en **forståelse/kendskab** til.

I forhold til *struktur* så er der tale om at sammenslutningen skal være egnet til at udføre opgaven(arbejdet for oprejsning), det forudsætter at dem som er en del af sammenslutningen, er kendetegnet med en høj bevidsthed, en korrekt vilje, samt at der er et bånd som sammensmelter disse sammen. Årsagen til at ordet struktur er valgt er fordi at personer og bånd er det som i sagens natur giver en struktur, fordi hvis der ikke er personer, samt et bånd så er der i virkeligheden ikke en struktur og dermed heller ingen sammenslutning. Sagt lidt simplificeret, men alligevel korrekt.

I forhold til **udfører** så refereres der til de nødvendige aktiviteter, som den sammenslutning, som ønsker nahdah, skal udføre. Fordi det er ikke nok med at sammenslutningen har det intellektuelle på plads(det som blev nævnt i forhold til indhold), men det forudsætter også at denne sammenslutning udfører nogle specifikke aktiviteter og ikke vilkårlige aktiviteter. For at præcisere dette så er der tale om at sammenslutningen skal igennem de nødvendige stadier, før den vil kunne realisere sit mål. Og det betyder den skal udfører de aktiviteter som er en del af metoden.

1.

Siden det trettende århundrede e.H. (det nittende e.Kr.) blev der oprettet adskillige bevægelser for oprejsning (nahdah), som udgjorde forsøg, som ikke lykkedes, trods de efterlod en effektiv virkning på dem, der kom efter disse, så de gentager forsøgene endnu en gang. Iagttagere af disse forsøg, som studerer disse bevægelser, indser, at hovedårsagen til deres fiasko alle sammen tilskrives - ud fra en sammenslutningsmæssig vinkel - fire forhold:

Forklaring:

Siden det trettende århundrede e.H. (det nittende e.Kr.) blev der oprettet adskillige bevægelser for oprejsning (nahdah).

1.2 Hvorfor opstod der partier på dette tidspunkt altså i det 1900 århundrede?

Generelt opstår der bevægelser under disse realiteter:

- 1). Når der forekommer rystelser/problemer i samfundet.
- 2). Efterlevelse af sharia, som befaler eksistensen af en bevægelse (i virkeligheden et parti)
- 3). Bevægelser som er etableret for at sikre en "bevarelse" af det eksisterende samfund, de ønsker ikke en ændring, men er tilfredse med status quo.
- 4). Som en reaktion på eksistensen af andre bevægelser som ikke udtrykker ens holdninger.

Den relevante vinkel i forhold til vores kontekst er følgende:

- 1) Når der forekommer rystelser/problemer i samfundet?
Vi siger i Takattul følgende:

”Forståelsen af de kollektive bevægelser, som havde påvirkningskraft i sin samtid, viser os, at de ikke opstår, når velstand er lettilgængelig, menneskets naturlige rettigheder er opfyldt og velfærd er til rådighed, og når den personlige kompetence er kriteriet for at beklæde de betydningsfulde opgaver” *Kilde: Takattul side 19 netudgaven*”

Hvordan kan man påvise det foregående, altså hvordan kan man være sikker på at bevægelser opstår når der forekommer problemer/rystelser i et givent samfund. Jeg har valgt at fremhæve 2 argumenter:

- 1). Realiteten viser at når mennesket har svært ved at **opfylde sine behov**, især de organiske, så vil mennesket helt naturligt grundet overlevelses-instinktet regere, dog

regerer det forskelligt. Nogle kan finde på at stjæle mens andre danner bevægelser. I sjældne tilfælde kan det reagere alene, men det naturlige er at det reagerer kollektivt, fordi i et samfund med problemer vil der ikke kun være få mennesker der ikke får deres behov opfyldt, men derimod mange. Altså der er mange i samfundet som mærker problemet og derfor reagerer de kollektivt, fordi problemet ikke er individuelt men et fælles problem i fællesskabet, og derfor er reaktionen også kollektivt.

2.) Man skal også tænke på at det er helt naturligt at når mennesker opfatter store problemer som har en påvirkning på hele samfundet, så er det helt naturligt at det finder sammen med andre fordi de kan indse at problemets karakter er så stor, at det ikke kan løses individuelt, men det nødvendiggøre at man sammenslutter sig med andre.

Forklaring:

De udgjorde forsøg, som ikke lykkedes,

Bevægelserne udgjorde forsøg, men de lykkedes ikke, dvs. de fik ikke realiseret deres mål. I virkeligheden er der bare tale om at det arbejde som de forskellige bevægelser udførte ikke førte til realiseringen af målet, dvs. nahdah. Og måden hvorpå det kan konkluderes er ved at se på realiteten, fordi ved at se på realiteten kan vi konkludere at målet ikke er realiseret. Det er den ene vinkel, lidt grov men alligevel korrekt fordi om hvorvidt der er oprejsning i et samfund eller ej afgøres ved at se på realiteten, og realiteten at den islamiske verden viser at oprejsningen ikke realiseret fuldkomment endnu. Og det viser at dem som arbejdede for at oprejse den islamiske nation ikke er lykkedes med deres foretagende endnu.

trods de efterlod en effektiv virkning på dem, der kom efter disse, så de gentager forsøgene endnu en gang.

1. Efterlod en generel følelse i ummah vedrørende ønsket omkring ændring, fordi bevægelserne blev oprettet på baggrund af dette, altså ønsket omkring ændring.

2. Når der er givne bevægelser i den islamiske verden som arbejder for at opnå nahdah, så er det helt naturligt at disse bevægelser kan fungere som inspiratorer for andre mennesker til at etablere bevægelser, fordi andre folk også sanser problemer. **Dette skal lige udpensles** men det er korrekt, fordi mange personer som oprettede bevægelser i den islamiske verden fortæller altid at de har været inspireret af nogle andre, hvilket jo helt klart påviser at folk bliver inspireret til at oprette deres egne bevægelser.

Forklaring:

Iagttageren af disse forsøg, som studerer disse bevægelser, indser, at hovedårsagen til deres fiasko alle sammen tilskrives - ud fra en sammenslutningsmæssig vinkel - fire forhold:

Altså er der tale om at dem som studer disse bevægelser finder ud af via denne studering at årsagen til at det ikke er lykkedes dem at realisere deres mål bunder i fire forhold, ud fra en sammenslutningsmæssig vinkel.

hovedårsagen

Grundet disse fejl eller 4 punkter i sammenslutningen fik de ikke nahdah, fordi vi siger at der er en "årsagssammenhæng" mellem fejl/mangel i disse 4 punkter og det med at de ikke fik nahdah. Og vi ved i forhold til årsag og virkning diskussionen at når årsagen findes så vil virkningen nødvendigvis altid forekomme.

Så derfor kan man sige at ved at studere bevægelserne har vi fundet ud af hvad der er årsagen til at de fejlede.

Forklaring:

Det første: At de var etablerede på en generel, udefineret idé (Fikrah), som endda var dunkel eller halvdunkel. Derudover manglede den krystallisering, renhed og klarhed.

Generel ide

Generel ide er en ide som ikke er en Mabda (ideologi), fordi en ide som er generel indeholder svar og løsninger til nogle ting, men den er ikke i stand til at komme med besvarelser til alle ting, og det er derfor at den er generel. eks. nationalismen, patriotismen, racisme osv.

En altomfattende ide er derimod den ide som indeholder besvarelser til alt, hvilket vi også betegner som ideologi.

"En ideologi er en rationel verdensanskuelse, hvorfra der udspringer et system. En verdensanskuelse er en altomfattende idé om universet, mennesket og livet, og om hvad der er før og efter dette jordiske liv, og om det jordiske livs forhold med dette". Kilde: Islams system s. 31

dvs. disse bevægelser var etableret på basis af ideer som ikke var ideologiske men derimod var det generelle ideer.

Hvordan har dette en kobling til nahdah?

Førend man laver koblingen til nahdah, så kræver det naturligvis at man definerer hvor når der kan forekomme nahdah i et givent samfund, for således at det bliver nemmere at se problemstillingen med de bevægelser som er baseret på generelle ideer og den manglende nahdah grundet dette.

Definitionen: Når folks tanker, følelserne og systemerne harmonerer med hinanden i et samfund så er der nahdah i dette samfund.

En harmoni i dette forudsætter en specifik kilde til alt dette, altså til følelserne, systemerne og tankerne.

Nahdah vil altså kun forekomme i et samfund som er enige i hvilken grundlag samfundet skal bygges op omkring, og dette forudsætter at ideen skal være omfattende, fordi hvis den ikke er omfattende så vil den ikke kunne formå at løse alle problemstillinger(selvstændigt) i samfundet, og derfor forårsager det at den bliver nødsaget til at hente løsninger andre steder fra, fra ideer som faktisk kan modstride ideen, og dette medfører nødvendigvis til at nogle folk vil være utilfredse med de "nye" løsninger. Og dette vil danne grobund for at man skaber et samfund som vil præges af uroligheder, hvilket i et samfund tyder på at der er forskellige tanker og følelser tilstedet, og dermed danner det grobund for et samfund som ikke er i en tilstand af nahdah.

For det andet så kan man sige at når ideen ikke er baseret på et altomfattende grundlag så betyder det rent praktisk at bevægelserne bliver nødsaget til at tage fra andet end ideologien, fordi det grundlag som de er baseret på ikke er i stand til at løse alle givne problemstillinger i samfundet, og dette betyder rent praktisk at man får bevægelser som er farvet med islam og kufr, hvilket selvfølgelig ikke vil resulterer i oprejsning, fordi i sidste ende så handler nahdah jo om at skabe enighed om nogle givne tanker, som har et fælles grundlag, og dette kan ikke lade sig gøre når ideen kommer fra modstridende aqaid(verdensanskuelser).

undefineret idé (Fikrah)

Er det omvendte af defineret, som betyder at den ide de var baseret på ikke var omfattende og udelukkende. Den var ikke defineret, i forhold til hvad den betød. Dvs. de var ikke i stand til at forklarer hvad ideen rummede eller betød helt præcist, den var nærmere bare et ord eller en slogan for dem. Der var ingen forståelse bag indholdet af ideen.

For at eksemplificer så kan man sige at nogle af bevægelserne var baseret på ideen omkring arabisme uden i virkeligheden at kende indholdet af begrebet, dvs. de vidste ikke rigtigt hvad begrebet betød.

Hvordan fører det her til manglende nahdah?

Når man ønsker at opnå oprejsning på baggrund af en ide, hvis indhold man ikke har en klar forståelse af, men derimod fungerer den som noget diffust i sindet på en, så kan man ikke realiserer nahdah på baggrund af denne ide, det siger nærmest sig selv, men for at argumentere så kan sige:

1. Hvis ideen ikke er defineret, så betyder i det i praksis at man i sit arbejde kan foretage aktiviteter eller beskæftige sig med tanker som ikke har noget at gøre med realiseringen af ideen, fordi ideen netop ikke er defineret. Når ideen derimod er defineret så kender man dens indhold, og derfor vil det også være nemmere at fastlægge de aktiviteter der skal til for at realiserer ideen. Argumentet bygger på et

"princip" som fastlægger at ideer ikke realiseres via vilkårlige aktiviteter men derimod via specifikke aktiviteter.

2. Bevægelsen og dens medlemmer vil heller ikke være seriøse i længden i deres bestræbelser for at realisere nahdah hvis det ikke er klart for dem hvad de specifikt vil, fordi de ikke vil være i stand til at vide om deres arbejde har båret frugt, fordi de ved ikke hvordan de skal bedømme det her. Og derfor vil bevægelsen og medlemmerne være karakteriseret med useriøsitet i længden, fordi de ved ikke engang ved hvad de ønsker.

dunkel eller halvdunkel

Sprogligt betyder dunkel noget som er fuldstændig mørkt mens halvdunkel betyder noget som er halv sort/halv mørk.

I denne sammenhæng betyder det følgende:

Dunkel: At denne ide vil på ingen måder føre til nahdah, dvs. der er ikke en forbindelse mellem nahdah og denne ide. Og derfor er ideen dunkel, helt sort i forhold til nahdah. Der er absolut ingen forbindelse. Der er mange eksempler såsom: arabisme, nationalisme og vende tilbage til islam osv.

Halvdunkel: at denne ide har en forbindelse til nahdah, dvs. der er en forbindelse men den er uklar. Forstået på den måde at ideen vil ikke føre til nahdah men der er trods alt en forbindelse. Det er ikke helt sort. Eksempler: Islams systemer skal vendes tilbage og muslimerne skal forenes osv.

Hele diskussionen om hvorvidt en tanke er dunkel eller halvdunkel er naturlig fordi alle de bevægelser som der opstod, var jo ikke alle sammen ens, forstået på den måde at der var nogle bevægelser som havde mere forståelse for nahdah end andre som overhovedet ikke havde en ide om nahdah.

Derudover manglede den krystallisering, renhed og klarhed.

krystallisering

Krystallisering er den proces hvor noget overgår fra en flydende til en fast form. Dvs. ideen var ikke kommet i en fast form, den var stadigvæk sløret. I praksis så betyder det – i at med at den var sløret – at bevægelserne ikke kunne adskille mellem tanker(kufr og islamiske) fordi deres egen ide var sløret, netop grundet den manglende krystallisering. Man kan eksemplificere dette ved at tage udgangspunkt i en jungle hvor der er rigtigt mange træer med mange grene, hvis man har en krystalliseret ide, så vil man være i stand til at korrigerer hver eneste gren til sin rod, hvis ideen derimod er ukrystalliseret så vil man ikke være i stand til at korrigerer hver eneste gren til sin stamme.

Hvordan fører det her til manglende nahdah?

1. Hvis ideen ikke har undergået krystalliserings-processen, så betyder det i praksis for bevægelserne at de ikke vil være i stand til at adskille mellem en islamisk tanke i forhold til en kufr-tanke. I praksis vil det betyde at de vil begynde at tage imod kufr-principper. Altså manglende krystalisering betyder at ideen er sløret.

renhed

Er relateret til at disse bevægelser var påvirket af kufr-principper og ideer i deres ide, og derfor betegner vi dem som nogle som manglede renhed, fordi det ikke udelukkende var islams og dens principper som var tilstedet i bevægelsen. Dette var med hensyn til de "islamiske" bevægelser.

Med hensyn til de ikke-islamiske bevægelser så er det meget klart da de grundlæggende set var baseret på uislamiske tanker, såsom nationalisme patriotisme, frihed, demokratisering osv, og det er jo også derfor vi kalder dem for uislamiske bevægelser.

Hvordan fører det her til manglende nahdah?

1. Man kan ikke opnå nahdah hvis ideen ikke er ren, fordi så prøver man at opnå nahdah med en ide som både kan indeholde kufr og islam eller kun kufr, hvilket selvfølgelig ikke kan fører til nahdah.

Det der i virkeligheden fører til nahdah er jo at sørge for at muslimernes forståelse af islam stiger generelt, og hvis bevægelser der er etableret på en ide som mangler renhed, som er det jo ensbetydende med at bevægelserne rent praktisk er med til at grundfæste kufr principper og dermed er de med til at grundfæste kufr i muslimerne og dermed er de med til at fører muslimerne endnu længere ned i degraderingen frem for at oprejse dem med islam.

klarhed

Klarhed betyder at der er klarhed mellem hukm og grundlaget, dvs at man direkte kan lede hukm tilbage til grundlaget.

Kobling til nahdah:

Forklaring:

Det andet: At de ikke havde kendskab til en metode (Tariqah) for implementeringen af deres idé. Tværtimod gik idéen fremad ved improviserede og uhæderlige midler. Desuden var den omgivet af vaghed og bælgmørke.

Det andet: At de ikke havde kendskab til en metode (Tariqah) for implementeringen af deres idé.

De havde ikke kendskab/viden omkring at der findes en metode (noget som der er fastlagt på forhånd) som man skal gøre brug af for at realiserer nahdah. For dem var alt bare usloob (fremgangsmåde), de mente ikke der var nogle fast/nødvendige aktiviteter som bevægelsen skulle udføre for at realiserer nahdah. Måden hvorpå vi kan fastlægge dette er ved at se på deres handlinger, nogle gange så udførte de velgørenhedsarbejde og nogle gange udførte de jihad. Grundpointet er at de ikke anså – grundet deres manglende viden – at der var en fast metode man skulle igennem for at opnå nahdah.

Det er godt at lave en adskillelse mellem metode, fremgangsmåde samt middel, så der er fuldstændigt klarhed mellem de forskellige begreber:

Metode/Tariqah: Er noget som udledes fra en given ideologi, som har fastlagt en specifik metode for blandt andet dens implementering og dermed er metoder noget som er faste. En metode er i sagens natur ikke detaljeret, da den giver overordnede retningslinjer for hvad man nødvendigvis skal udføre.

Fremgangsmåde/Usloob: Er det man af handling udfører for at leverer ideen, dvs. den måde man praktisk leverer ideen. En metode vil derfor nødvendigvis blive fremlagt via mange forskellige fremgangsmåde.

Middel/wasilah: Er den materielle genstand man gør brug af for at leverer ideen. Eksempelvis løbesedler.

Tværtimod gik idéen fremad ved improviserede og uhæderlige midler. Desuden var den omgivet af vaghed og bælgmørke.

improviserede

Når de ikke havde viden/kendskab til en metode, dvs. en fast størrelse der dikterer nogle give aktiviteter, så er det "naturligt" at disse bevægelser bærer deres ide ud via improviserede og uhæderlige midler. Fordi noget som er improviseret er noget som er i kontrast til en metode, som jo netop er noget som er fast. Fordi definitionen af en improviseret handling er: en handling som ikke er fastlagt på forhånd.

Kobling til nahdah:

- Problemet med bevægelser som hele tiden skifter deres metode er at de naturligvis ikke vil realisere nahdah fordi når en bevægelse skifter metode så kan det betyde at den bliver vildledt til metoder som ikke har noget med realiseringen af nahdah at gøre, dvs de kan begynde at beskæftige sig med metoder som ikke har noget med nahdah at gøre.

Uhæderlige

Uhæderlig betyder en handling som er i modsat til det man udførte i starten. Man kritiserede regenterne men efterfølgende begynder man at rose dem eller for den sags skyld at samarbejde med dem. Årsagen til at disse bevægelser benyttede sig af uhæderlige midler var at de efter et styk tid ikke kunne se nogen resultater af deres arbejde, hvilket var naturligt da de ikke fulgte en rigtig metode, og derfor begyndte de at bruge uhæderlige midler.

Forklaring:

Det tredje: At de støttede sig til personer, i hvem den korrekte bevidsthed ikke var fuldkommengjort, og hos hvem den korrekte vilje ikke var velfokuseret. De var derimod personer, som kun havde ønske og entusiasme.

At de støttede sig til personer, i hvem den korrekte bevidsthed ikke var fuldkommengjort

De var personer som ikke havde den fornødne bevidsthed der skal til for at realisere nahdah. Bevidstheden er to-delt. Bevidsthed indenfor politik og islam. De fleste af dem havde manglende bevidsthed indenfor begge dele, mens nogle af dem manglede en bevidsthed indenfor islam mere end for politik og omvendt. Vi snakker om at de manglede den bevidsthed der er tilstrækkelig for at opnå nahdah.

og hos hvem den korrekte vilje ikke var velfokuseret

De bevægede sig grundet den tilstand som samfundet var havnet i.

Korruption fattigdom osv. dvs. det var det som fik dem til at danne disse bevægelser, altså grundet den tilstand som samfundet var havnet i. Altså, det

var ikke grundet deres bevidsthed omkring at deres samfund ikke var det islamiske samfund mere, men mere grundet de problemer de så i samfundet. dvs. det var ikke hukm sharia der drev dem til at arbejde for ændring, men derimod samfundets problemstillinger.

Forklaring:

Det fjerde: At de personer, som påtog sig byrderne af disse bevægelser, ikke havde et korrekt bånd indbyrdes andet end blot sammenslutning, der antog visse former for aktiviteter og adskillige navnebetegnelser.

Forklaring:

Det det handler om er, at disse bevægelser ikke havde et korrekt bånd indbyrdes. Dvs. det der udgjorde bindingen mellem dem var ikke det korrekte bånd som der skal være i en sammenslutning som arbejder for nahdah/samfundsændring. Og det korrekte bånd i denne sammenslutning skal være den islamiske Aqidah samt en thaqafah som indeholder alle de nødvendige ting(tanker, meninger og ahkam) som der er behov for at udføre arbejdet for tilbagevendelsen af den islamiske levemåde. Grunden til at det korrekte bånd netop skal bestå af både Aqidah samt en tilstrækkelig adoptering er grundet følgende vinkler:

I forhold til Aqidah:

1. Vi snakker om oprejsningen af den muslimske ummah, dvs. en oprejsning som kun kan forekomme via islam. Det betyder at grundlaget for en given sammenslutning der arbejder for dette mål(at oprejse den islamiske ummah) skal være den islamiske Aqidah. Altså, det er islam der skal udgøre grundlaget for denne sammenslutning. Men hvorfor dette kunne man spørge? Årsagen til dette findes i virkeligheden i en simpel besvarelse, som er at nahdah ikke kan forekomme i et givent samfund medmindre at der i dette samfund er en harmoni mellem folks tanker samt følelser og de eksisterende systemer. Ok, det betyder derfor, når vi snakker om den islamiske nation, at nahdah kun vil forekomme når systemerne i de muslimske lande vil være islamiske, da det er det eneste som vil være i harmoni med muslimernes tanker og følelser. Dvs. at den sammenslutning som ønsker at realisere dette

mål skal kun fremlægge islam og islams systemer som værende løsningen, og det kan kun forekomme for et parti som er baseret på grundlag af islam, og ikke på et andet grundlag end islam, fordi hvis det er baseret på et andet grundlag (demokratisk, sekulært, nationalistisk, patriotisk osv.) så vil dens løsninger i form af systemer afspejle dette, og i praktisk vil det betyde at sammenslutningen vil fremlægge kufr-systemer til den muslimske ummah, og det vil ikke medføre til andet end yderligere degradering.

I forhold til at en tilstrækkelig adoptering, så udgør det også en del af det korrekte bånd:

Før der decideret kommer nogle vinkler som klargør nødvendigheden af den tilstrækkelige adoptering, så er det nærliggende at opklarer hvad adopteringen i sagens natur rummer. Altså har vi sagt I vores kultur at partiets adoptering (kultur) er partiets sjæl, og det betyder i virkeligheden at hvis denne kultur ikke er tilstedet så vil partiet heller ikke være tilstedet, fordi en krop ikke kan leve/forblive eksisterende uden sin sjæl. Det betyder at det adopterede er livsvigtigt. Det adopterede er nogle tanker, meninger og ahkam, som partiet har adopteret i den tilstrækkelige omfang der er behov for at udføre arbejdet. Og disse adopterede tanker, meninger, ahkam, er det der sammen med aqidah udgør båndet mellem individerne i hizb.

Altså er der tale om at der fra disse bevægelses side ikke var klarlagt en omfattende adoption som skulle binde medlemmerne sammen. Men derimod var det ideen om at de var tilknyttet til en bestemt sammenslutning der gav dem et bånd til hinanden. Og det giver mening at dette skaber en eller anden form for bånd mellem disse personer som er en del af sammenslutningen, fordi de udfører nogle fælles aktiviteter sammen, og netop det er med til at skabe et bånd mellem disse personer. Fordi bindinger opstår mellem folk når der er en fælles interesse, og her er aktiviteten det der udgør fællesinteressen. I forhold til navnebetegnelser så kommer det også i forhold

Hvad angår spørgsmålet om idéen og metoden, så er det indlysende i den fejlagtige filosofi, hvorpå disse bevægelser var etablerede. Hvis man antager, at de havde en filosofi. Disse bevægelser var islamiske og nationalistiske bevægelser. Førerne af de islamiske bevægelser plejede at kalde til Islam på en

generel, abstrakt måde, og forsøgte at tolke Islam med en tolkning, der stemte overens med de daværende etablerede tilstande eller de tilstande, som ønskedes godtaget fra de andre systemer. Således for at Islam egner sig til at blive implementeret heri, og for at denne fejltolkning udgør en berettigelse for at opretholde eller godtage disse. Med hensyn til førerne af de nationalistiske bevægelser, så plejede araberne heriblandt at kalde til etableringen af arabernes oprejsning på et dunkelt, vagt, nationalistisk grundlag, uden betragtning til Islam og muslimerne. De støttede sig til begreberne nationalisme, storhed, værdighed, araberne, arabisme, uafhængighed og lignende, uden at disse begreber havde nogen klar opfattelse hos dem, som stemmer overens med oprejsningens virkelighed. Tyrkerne blandt disse nationalister plejede at kalde til etableringen af det tyrkiske hjemlands oprejsning på grundlag af nationalismen. Nationalismens aktivister blandt arabere og tyrkere blev dirigeret af kolonialismen, som også dirigerede Balkan med disse nationalistiske bevægelser for at gøre den uafhængig af den Osmanniske stat i sin egenskab af en islamisk stat.

Forklaring:

Hvad angår spørgsmålet om idéen og metoden, så er det indlysende i den fejlagtige filosofi, hvorpå disse bevægelser var etablerede. Hvis man antager, at de havde en filosofi.

Førerne af de islamiske bevægelser plejede at kalde til Islam på en generel, abstrakt måde, og forsøgte at tolke Islam med en tolkning, der stemte overens med de daværende etablerede tilstande eller de tilstande, som ønskedes godtaget fra de andre systemer. Således for at Islam egner sig til at

blive implementeret heri, og for at denne fejltolkning udgør en berettigelse for at opretholde eller godtage disse.

Performing the Da'wa in a general manner means that it is not crystallized or defined, and does not prevent things external to it from entering it. Its doors are open, and any external thoughts are free to enter under the excuse of "not contradicting it", or that they contain "benefit," or other similar excuses.

He who is without a crystallized thought (Fikrah), clear concepts, and defined goals for their Da'wa will not realize that Democracy is a system of Kufr, and will not realize that Socialism is not from Islam, and will not realize that legislating in parliament is a crime. He will not understand what is permissible to take from other nations, such as science and industry, or what is impermissible to take from them, such as their Hadhara (civilization) and concepts about life. He will not understand all this, despite the fact that he prays Salat and fasts, due to his calling for Islam in an undefined manner. This is what had befallen the Ummah towards the final days of the Islamic State, where it was clear to see that the scholars of the time were unable to differentiate between what was permissible to take from the West of science, technology and industry, and what was impermissible to take of Hadhara and concepts about life.

A prime example of such people is those who carried the idea of harmonizing between Islam and the West in culture and science, and in Hadhara and Madaniyya. These people were dubbed the "scholars of the revival," or the "scholars of reformation," or the "scholars of modernity." It was from these scholars that the model of an undefined Islam arose, opening the doors to interpreting Islam any which way, allowing thoughts external to it to enter it. The Shar'iee principles, rather than acting as guiding limits for understanding the Islamic texts - inhibiting people from transgressing its boundaries, became the very key that opened these doors for them. Islam, to these people, became open to interpretations that the texts did not permit, in order to be compatible with the status quo and popular opinion.

For this purpose, they invented new broad principles that had no evidences from the Islamic texts to support them. Examples of such broad principles are, "the changing of the Ahkam due to time and place is acceptable," and "common practice is the arbitrator," and "whatever the Muslims perceive as Hasan (good) is Hasan (good) with Allah," and they applied many tafaseer (interpretations) of the Islamic texts with the intention of nullifying them, such as "Jihad is defensive only," and "polygamy is only permissible under certain circumstances."

This is in reference to calling for Islam in a "general" manner.

As for calling to Islam in an "undefined" manner, if you ask the one who calls to Islam without the details of its solutions who says, for example, "Islam is the solution," or "Islam achieves the success in both this life and the afterlife," or "Islam is the best system," etc, if you asked him about the solutions Islam offers for all aspects of life, he will become silent, and if you asked him about the details of the Islamic State that implements its solutions, he will become quiet, and if you asked him about how we should go about removing the current systems in exchange for the system of Islam, he will stutter and vaguely look around the

room, ...this is assuming he does not run away from you.

لا ينكر تغير الأحكام بتغير الأزمان

Sideløbende med de islamiske og nationalistiske bevægelser blev der etableret patriotiske bevægelser i de forskellige islamiske lande som følge af *kafir*-kolonialistens indtagelse af dele af den islamiske stat og som resultat af den politiske og økonomiske uretfærdighed som folk blev underlagt, hvilket skyldtes implementeringen af det kapitalistiske system over dem. Skønt disse bevægelser var en reaktion på disse lidelser, så vedblev nogle af disse bevægelser med at være domineret af det islamiske aspekt, hvor andre var domineret af det rent patriotiske aspekt, hvilket skyldtes de kunstige træk, som kolonialisten plejede at foretage. Som følge af dette patriotiske aspekt, drev disse bevægelser frem og beskæftigede *ummah* med den billige kamp, som grundfæstede fjendernes fodfæste. Desuden manglede de tilstedeværelsen af nogen tanke, der styrer disse.

Konspirationsserien fortsatte, indtil disse regenter dannede det såkaldte PLO (Den Palæstinensiske Befrielsesorganisation), som skulle udgøre midlet til at opgive, og ikke befri, Palæstina, så de forræderiske regenter kan sige sig fri fra denne forbrydelse. PLO's ledere, med Arafat i spidsen, gik faktisk i gang med at implementere sammensværgelserne, som plejede at blive planlagt i USA og Europa for at knuse Palæstina-folket og få dem til at miste ethvert håb om at få Palæstina tilbage. Alt dette fandt sted gennem operationer af lumske og professionelle skuespil. Den nuværende operation er blandt de mest lumske og farlige operationer, som regenter har skræddersyet mod deres egne befolkninger.

Ja, Arafat konspirerer mod det palæstinensiske folk og nedslagter det, mens de simple iblandt det palæstinensiske folk tror, at han har udviklet sig til en frelser og klapper for ham! Sikke noget underligt! Grunden til at Arafats lege godtages af det palæstinensiske folk er, at de længes efter kamp og at ofre deres sjæle, ejendomme og alt andet, hvis de finder en leder, der åbner døren for jihad og ofring for dem. De blev dog undertrykt og tyranniseret og blev derved ufrivilligt tavse til sådan en grad, at håbløsheden lige var ved at slå dem ihjel.

Nu kommer Arafat, som plejede at tyrannisere dem for at bevare jødernes sikkerhed, og giver dem mulighed for at forsvare sig selv og en udsigt til håb og lod dem tro, at han forsvare deres rettigheder og deres helligdomme. Således rejste de sig og konfronterede kampvognen med sten, raketten med slyngen og flyet med den bare krop, og de blev glade, da de troede, at deres leder er blevet en af dem. De andre parter, som tog del i sammensværgelsen med Arafat, tror, at han (igennem de iscenesatte konfrontationer) vil slå to fluer med et smæk:

Det første er, at han vil vinde en stærk tillid hos Palæstina-folket, hvilket vil få dem til at acceptere alt, hvad han vil gå ind for.

Det andet er, at han på ny vil skabe nedtrykthed hos Palæstina-folket, når de ser, at de arabiske stater fortsætter med at svigte dem, og at palæstinenserne ikke er i besiddelse af det militære apparat, som modsvarer Israels militære apparat, og at øjet ikke kan modstå nålen, og at det ikke kan være bedre, og derved stiller sig tilfredse med de krummer, som de bliver tilbudt.

Two main factions within the movement now compete for control of the traditional Sadr constituency: the clerics and politicians (including al-Sadr) who emphasize a return to social, religious and educational programs; and an armed movement, Asaib Ahl al-Haq, which seeks to continue resistance against Coalition Forces. Both groups seek to operate in the political process.

Vi er overbevist om, at den korrekte filosofi for oprejsning er en ideologi (mabda'), der kombinerer idéen og metoden, samt at denne ideologi er Islam, fordi den er en *'aqidah* (verdensanskuelse), hvorfra der udspringer et system for alle statens og *ummahs* anliggender og til behandling af alle livets problemer. Skønt Islam er et globalt system, er det ikke en del af dens metode, at der fra begyndelsen arbejdes herfor på global vis. Der skal derimod nødvendigvis kaldes til Islam globalt, samtidig med at lade arbejdssfæren for den være i en eller flere regioner, så at den bliver befæstet heri. Derpå etableres den islamiske stat, som vokser naturligt, indtil den

omfatter alle de islamiske lande i første omgang. Derefter bærer den islamiske stat Islam til de øvrige verdensdele ud fra betragtningen af den som dets budskab, og ud fra betragtningen af den som et evigt, universelt og menneskeligt budskab.

Spm.

1. Filosofi

2. Globalt system, hvordan skal det forstås

Hele verden er et egnet sted for den islamiske *da'wah*. Men da befolkningen i de islamiske lande bekender sig til Islam, må *da'wah* nødvendigvis starte heri. Og da de arabiske lande – som værende en del af de islamiske lande – taler det arabiske sprog, der er en væsentlig del af Islam og udgør en grundlæggende faktor i den islamiske *thaqafah* (kulturelle kundskaber), så er de arabiske lande mere prioriteret, hvad angår påbegyndelsen af at bære denne *da'wah*. Ligeledes må den arabiske vitalitet nødvendigvis sammensmeltes med den islamiske vitalitet, for at det arabiske sprog forenes med Islam, grundet hvad de begge indeholder af evne til påvirkning, udvidelse og udspredelse. Det er derfor naturligt, at den islamiske stat etableres i de arabiske lande, for at de konstituerer et frø for den islamiske stat, der omfatter alle Islams lande. Skønt det er afgjort, at der kaldes til Islam i de arabiske lande, er det ligeledes afgjort, at *da'wah* udsendes til de øvrige islamiske lande. Påbegyndelsen af arbejdet i de arabiske lande betyder ikke, at der ikke arbejdes i de andre lande førend de forenes under den islamiske stat. Der skal derimod arbejdes i de arabiske lande for etableringen af den islamiske stat, hvorefter staten vokser i de omkringliggende lande, uanset om det er et arabisk eller ikke-arabisk land.

Spm.

1. Vitalitet- livskraft det der får noget til at forblive eksisterende.

Denne ideologi er blevet klar, og forståelsen af den, med henblik på sammenslutning, er blevet tilgængelig. Efter denne fyldestgørende opklaring af ideologien er det derfor naturligt, at den sammenslutning, som har denne forudgående forståelse, bliver en påvirkningsfuld, innovativ og opadgående sammenslutning, der er værdig til, at samfundet omfavner den, indestår for

den samt påtager sig dens byrder. Dette skyldes, at den er en sammenslutning, som har fordøjet sin idé, har et klart udsyn over sin metode og har forståelse for sin sag.

Forklaring:

Denne ideologi er blevet klar, og forståelsen af den, med henblik på sammenslutning, er blevet tilgængelig.

Ideologien er blevet klar.....ok. Hvordan kan ideologien blive klar i vores sammenhæng(vi ønsker at oprejse den islamiske nation via den islamiske ideologi) Det kan den kun når den eksisterer – det har selvfølgelig noget at gøre med forståelsen – i sin fulde form, dvs. at den eksisterer som en ide og metode. Dvs. ideologien kan kun blive klar når man forstår både dens ide og dens metode. Det her skal uddybes:

I forhold til ideen:

I forhold til metoden:

Grundpointet er bare at førend ideologien er klar, eller med andre ord førend at ideologien kan gå hen og blive klar til at bruges(for sammenslutningen) for at oprejse den islamiske nation så nødvendiggøre det at der eksisterer en forståelse af ideologiens ide og metode. Samt nødvendigheden af at binde disse to med hinanden.

Efter denne fyldestgørende opklaring af ideologien er det derfor naturligt, at den sammenslutning, som har denne forudgående forståelse, bliver en påvirkningsfuld, innovativ og opadgående sammenslutning, der er værdig til, at samfundet omfavner den, indestår for den samt påtager sig dens byrder. Dette skyldes, at den er en sammenslutning, som har fordøjet sin idé, har et klart udsyn over sin metode og har forståelse for sin sag.

لا بد وأن يكون تكتلاً مؤثراً. وذلك بقدرته على إنزال افكاره على الواقع الحالي مبيّناً للأمة قُرب ذلك أو بُعده عن عقيدتها. ويستطيع أن يحرك جذوة الايمان فيها.

كما لا بد أن يكون إنشائياً أي يتابع ما يحصل في الأمة من أحداث ووقائع، مستنبطاً لكل حادث حكماً جديداً يعالج هذا الواقع. ويرتقي بالأمة من إدراكها لواقعها الحالي، الى الواقع الذي يريد ان ينقلها اليه. يرتقي بالأمة من تفكيرها السطحي، الى

التفكير العميق الذي لا يقف عند مظاهر الاشياء. بل يبحث في الأحداث، واسبابها، ومسبباتها، وكيفية معالجتها، محاولاً ان يوجد في الأمة طريقة معينة في التفكير.

”Dermed er partiet værdigt til at blive omfavnet af *ummah*, og til at denne arbejder med partiet. Det er faktisk en *wajib* over *ummah* at omfavne samt at arbejde med partiet, fordi det er det eneste parti, der har fordøjet sin idé, har en klar indsigt i sin metode, har opfattet sin sag, samt forholder sig til efterlevelsen af Sendebuddet (saaws)’s Seerah til punkt og prikke uden nogen fravigelse herfra, og uden at nogen som helst leder det bort fra virkeliggørelsen af sit mål.”

Fordøjelsen er en [metabolsk](#) proces, hvor en [biologisk](#) enhed nedbryder en substans for [mekanisk](#) eller [kemisk](#) brug i kroppen. Dette inkluderer optagelse af næringsstoffer og udskillelse affaldsstoffer.

Imidlertid fører den forudgående forståelse for sammenslutning ikke til den korrekte oprejsning, medmindre personerne er egnede til denne sammenslutning, samt at båndet, der binder disse personer sammen i en sammenslutning, er et korrekt, produktivt bånd. Og ifølge bindingsmetoden i sammenslutningen bestemmes personernes egnethed. Det ideologiske parti gør bekendelsen til *'aqidah* og modenheden i den partimæssige *thaqafah* til bindingsmetode i sin sammenslutning. Derfor bestemmes personernes egnethed naturligt gennem deres sammensmeltning i partiet, når *da'wah* vekselvirker med dem. Dermed vil det være bindingsmetoden, der afgør deres egnethed, ikke partiets komité. Dette er fordi båndet, som binder disse personer sammen i en sammenslutning, er *'aqidah'en* og den partimæssige *thaqafah*, der udspringer fra denne *'aqidah*.

Den fremmede *thaqafah* havde den største effekt på grundfæstningen af *kufr* idéer og kolonialismen, og på at oprejsningen ikke fik succes samt at de sammenslutningsmæssige bevægelser, de foreningsmæssige såvel som de

partimæssige, mislykkedes. Dette skyldes, at *thaqafah* har den største effekt på den menneskelige tanke, der påvirker livets gang.

Fremmed *thaqafah*: det er ikke fra os af, det oprinder ikke fra os. Det tilhører ikke os.

Thaqafah har den største effekt på grundfæstningen af kufr-ideer og kolonialismen. Ok.....førend man kan forstå det her så skal man jo forstå *thaqafah* og hvilken tanker *thaqafah* rummer. Ok *thaqafah* er tanker relateret til livet. Dvs. *thaqafah* er tanker som har noget at gøre med de grundlæggende spørgsmål(hvordan er jeg kommet her til, hvad er meningen med livet, hvad sker der efter dette liv) som mennesker har omkring livet. Når *thaqafah* indeholder disse tanker, som er grundlæggende tanker, så vil de pr. natur have en stor effekt på det menneske som tager disse til sig, fordi de som sagt er meget grundlæggende tanker, som giver nogle brede målestokke for hvordan livet skal leves. Man kan uddybe dette ved at sige: *thaqafah* besvarer de mest grundlæggende spørgsmål mennesker kan have omkring livet, og måden hvorpå den besvarer disse spørgsmål er på en generel måde, altså den kommer f. eks ind og siger at meningen med livet er optimal kropslig nydelse. Det er generel måde at besvarer spørgsmålet på, men selvom den er det, så har den en kolossal betydning i forhold til den person som tager denne tanke til sig. Fordi den vil fungere som en målestok for ham i livet, dvs. under alle former for omstændigheder og situationer osv. og det er derfor at den har så stor en påvirkning på den person som tager den til sig, fordi den som sagt er grundlæggende samt en meget omfattende tanke fordi den forekommer som en målestok.

For at gøre det praktisk i forhold til ummah, og hvordan de er blevet påvirket med den fremmede *thaqafah*, så er det tydeligt at der er nogle kufr tanker(kufr, fordi de netop stammer fra en anden *thaqafah*) som ummah er blevet påvirket af. Nationalismen, patriotismen, ideen om demokrati, menneskerettigheder, osv. af tanker som har deres kilde i en fremmed *thaqafah*. Dvs. fra en anden kilde end islam. *Thaqafah* påvirker livets gang, fordi det netop er tanker som er relateret til livet, og derfor påvirker det naturligvis også livet.

Kolonialismen fastlagde undervisnings- og *thaqafah*-planerne på grundlag af en fast filosofi, som er dens livsanskuelse, hvilken er adskillelsen af materien fra ånden og adskillelsen af religionen fra staten.

Undervisning har et bestemt formål som samfundet ønsker at realisere. Formålet er at leverer de studerende nogle tanker som vil være til gavn for samfundet. Og det vil kun være de tanker som er i harmoni med de eksisterende tanker, eller de tanker som de magtfulde ønsker at danne tilslutning omkring, hvilket normalt plejer at være de eksisterende tanker. Og den tanke som undervisnings og *thaqafah*-planerne var baseret på var adskillelsen af religionen fra staten. Dvs. denne ide blev promoveret via undervisningen, med det formål at fastlægge at det netop er dette grundlag som samfundet skal bygges på basis af. Det her fører til tilslutning til ideen. Islam fjernes fra samfundet cirkel, og det er det som de vinder på, som det primære mål, samt formår de også at skabe opinion for deres ideologiske ide.

. فالرسول يقول: انتم أعلم بأمور دنياكم. وهذه أمور دنيا وليست أمور دين.

Endvidere gjorde kolonialismen alene sin egen personlighed til fundamentet, hvorfra vores *thaqafah* udtages, samt gjorde sin egen *hadharah* (kultur), sine opfattelser, sine landes bestanddele, sin historie og sit miljø til hovedkilden for, hvad vi fylder vores sind med. Kolonialismen nøjedes ikke med dette, men foretog også en bevidst manipulation i forbindelse med, hvad den udtager til os af opfattelser og kendsgerninger fra sin personlighed. Ydermere afspejlede den det kolonialistiske billede i denne personlighed ved at tilføre denne den ideelle tilstand, man bør tage som forbillede, og den magtfulde position, man ikke kan undvære at følges med, samt skjulte kolonialismens sande ansigt gennem lumske fremgangsmåder. Derefter blandede kolonialismen sig i detaljerne af disse programmer, så at ingen af programmernes detaljer afviger fra denne almene plan.

Onsdag

Derfor blev vi kultiveret med en fordærvet *thaqafah*, der belærer os om, hvordan de andre tænker, og gør os – naturligt – inkompetente til at lære, hvordan vi selv tænker. Dette er fordi, at vores tanke ikke er forbundet til vores miljø, personlighed og historie, og den er heller ikke hentet fra vores ideologi.

Dermed blev vi – som værende kultiverede – fremmede for folket og ubevidste om vores omgivelser og deres behov. Dermed blev de kultiveredes følelser separeret fra deres tanke og deres intellekt, og de blev – naturligt – separeret fra *ummah*, dens følelser og fornemmelser. Og det blev – naturligt – at denne tanke ikke fører til en korrekt forståelse af den etablerede tilstand i landene, og at den heller ikke fører til en korrekt forståelse af *ummahs* behov eller fører til en bevidsthed om metoden til oprejsning.

Dette er fordi, at den er en tanke, der er separeret fra følelse, hvis ikke den er blottet for følelse. Ud over alt dette er den en fremmed tanke, som bæres af en person, der har en islamisk følelse. Derfor blev det naturligt, at denne tanke ikke fører til en korrekt sammenslutning med en forudgående korrekt forståelse.

Onsdag

Den fremmede *thaqafah's* virkning blev ikke begrænset til de kultiverede, men som helhed blev samfundets tanke separeret fra dens følelser, hvilket skyldtes idéerne, som denne *thaqafah* bærer på. Som følge deraf blev problemet i samfundet kompliceret, og oprejsningens byrde på den korrekte partimæssige sammenslutning blev dobbelt så tung, som den var før den første Verdenskrig. Idet efter at problemet, som *ummah* eller partiet stod over for, var et problem om oprejsning af det islamiske samfund, blev problemet nu at skabe harmonien imellem tanken og følelsen hos de kultiverede, samt at skabe harmonien i tanken og følelsen imellem samfundets individer og fællesskab, især imellem de kultiverede og deres samfund. Dette er fordi, at disse kultiverede er blevet loyale over for den abstrakte fremmede tanke, der er blottet for følelse. Denne loyalitet fik dem til at føle fremmedgørelse over for deres samfund, at foragte det, at distancere sig fra det og at møde det med ligegyldighed. Ligeledes fik denne loyalitet dem til at være tilpas med den fremmede, at respektere denne, at tilnærme sig og møde denne med opmærksomhed, selv hvis han skulle være kolonialist. Det er derfor uladsiggørligt for denne kultiverede at forestille sig de etablerede vilkår i sine lande, undtagen ved efterligning af den fremmede i hans forestilling om vilkårene i sine lande, uden at begribe virkeligheden af disse vilkår. Af denne grund blev han uvidende om, hvad der oprejser *ummah*, undtagen gennem efterligning af den fremmede, når han udtaler sig om renæssancer. Den kultiveredes fornemmelser bevæger sig heller ikke for ideologiens skyld, men for hjemlandets og folkets skyld, hvilket er en fejlagtig bevægelse. Og tilligemed gør han ikke et korrekt oprør for sit lands skyld og ofrer sig heller

ikke komplet for folkets skyld, idet han ikke føler de vilkår, der omgiver ham, med en intellektuel følelse og sanser heller ikke folkets behov med en intellektuel sansning. Selv hvis vi antager, at han gjorde oprør og krævede oprejsning, ville det være et oprør affødt af en form for sammenstød med hans private interesser, eller et oprør, der er efterligning af folkeslagenes oprør. Derfor vil oprøret ikke være længe om at ophøre, når sammenstødet er ophørt ved at tildele ham en stilling eller tilfredsstille hans begær. Eller det ophører, når det støder sammen med hans egoisme og interesser, eller når han rammes af skade herfra.

Politiks anskuelser: politik er

Torsdag

Der kan ikke etableres en korrekt sammenslutning af en sådan person, kun efter behandling af vedkommende ved at skabe harmoni imellem hans tanke og hans følelse gennem at kultivere ham på ny med en ideologisk, korrekt *thaqafah*, dvs. en islamisk *thaqafah*. Behandlingen af ham med denne kultivering afgør, at han antages som elev, der danner sin mentalitet på ny, for således at han - efter løsning af dette problem - går over til frembringelsen af harmonien imellem ham og sit samfund. Da vil det være nemt at løse oprejsningsproblemet i samfundet. Hvis ikke den fremmede *thaqafah* var til stede, ville oprejsning være af mindre omkostninger end den nu er.

Fredag osv...

Derpå er det umuligt, med denne fremmede *thaqafah* i samfundet, at en korrekt, partimæssig sammenslutning finder sted, og heller ikke at en sådan sammenslutning finder sted på basis af den.

Kolonialismen nøjedes ikke med denne *thaqafah*, men forgiftede atmosfæren med politiske og filosofiske idéer og anskuelser, med hvilke den fordærvede det korrekte synspunkt hos muslimerne, og hvorved den fordærvede den islamiske atmosfære, أما تسميم الجو بأفكار وآراء فلسفية وسياسية أفسدوا فيها وجهة النظر الصحيحة عند المسلمين، فقد نشروا قاعدة (لا ينكر تغير الأحكام بتغير الأزمان)، وفكرة (أن ما لا يخالف الإسلام فهو من

الإسلام)، وفكرة (الدين لله والوطن للجميع)، وفكرة (أن السياسة دجل و خداع)، وفكرة (أن الأحزاب يحرمها الإسلام)، وفكرة (كما تكونوا يولى عليكم)، وغير ذلك من الأفكار والآراء مثل (أن الديمقراطية من الإسلام، أو على الأقل لا تتعارض مع الإسلام)، (ومثلها الحرية). وقد قال عمر بن الخطاب "متى استعبدتم الناس وقد ولدتهم أمهاتهم أحرارا" حيث تسميم الأجواء وإفساد وجهة النظر

samt forvirrede tanken øjensynligt hos muslimerne i adskillige aspekter af livet.

وأما من حيث بلبلة الفكر. فمنه (أن الجهاد حرب دفاعية) و (أن الإسلام ما أعلن حربا مبتدئا، إلا حربا وقائية)، و (أن الديمقراطية هي الشورى)، و (أن الشورى هي نظام الحكم)، و (أن الزكاة هي النظام الإقتصادي في الإسلام)، و (أن طريق الصلاح هي العودة إلى الله)، و (إصلاح نفسك يصلح المجتمع)، أو (الفرد فالأسرة فالمجتمع). حتى بلغ الحال بالقول (أن الإحتكام لكافر عادل والرضى بحكمه جائز ، بل أفضل من الإحتكام إلى المسلم الظالم). وقد أفتى بعض أعوان الكفار مثل الشيخ محمد عبده بوقف الجهاد، ووجوب مساعدة الدولة البريطانية على أعدائها لأنها أقرب الأمم إلى الإسلام، وأنها أمة عادلة فمساعدها واجبة. ذلك بالإضافة إلى أفكار الإستقلال والتحرر، التي من شأنها أن تدفع الناس للقيام بأعمال يستطيع الكافر المحتل أن يتحكم بها ويوجهها إلى الوجهة التي يريد. ما دام أن مركز التنبُّه عند الأمة قد أبعد، وفقدت تصورها لقضيتها، وأبعدت فكرة إقامة دولة إسلامية

Dermed fik kolonialismen muslimerne til at miste det fokus, om hvilken deres naturlige opmærksomhed roterer. Endvidere fik den enhver vækkelse forvandlet til en forvirret, modsigende bevægelse, som ligner de sidste krampetrækninger, der ender med uvirksomhed, håbløshed og overgivelse.

Den fremmede har da udnyttet, at dens personlighed er blevet gjort til centrum for kulturkredsen og genstanden for opmærksomheden i de politiske henseender og rettede politikernes eller de professionelle politikeres fokus mod at få assistance fra den fremmede samt at sætte sin lid til denne. I kraft heraf begyndte de fleste sammenslutninger – ubevidst – at forsøge at få assistance fra de fremmede. Dermed opstod der i landene nogle, der går ind for at søge assistance fra de fremmede stater uden at være bevidste om, at enhver assistance fra en fremmed, promovering af og at sætte sin lid til en fremmed – hvad end hans nationalitet måtte være – betragtes som en fremmed forgiftning og et forræderi mod *ummah*, selv i en god hensigt. De er blevet ubevidste om, at forbindelse af vores sag til andre end os selv betragtes som politisk selvmord. Af denne grund vil der umuligt være nogen succes med etablering af nogen sammenslutning, hvis tanke blev forgiftet med at sætte sin lid til den fremmede eller at promovere herfor.

C) Skolen består i kultivering, dannelsen og undervisningen af individet i sinegenskab af et specifikt individ. Og skønt den er en lille gruppe, er den alligevel individuel ud fra en undervisningsmæssig side. Derfor er dens resultater individuelle, ikke kollektive. Hvis vi antager, at der i en by, hvis indbyggere er titusind, er skoler, der optager tusind elever, så ville disse skoler ikke kunne skabe nogen kollektiv oprejsning i denne by.

- Skolen er individuel og det er den udfra et undervisningsmæssig side, dvs det som skolen underviser i helt naturligt fører til dannelse af individer(det er det der menes med at dens resultater er individuelle), for at denne spalte bliver mere klargjort, så nødvendiggøre det at kaste et blik på karakteren af undervisningen i skolen:

- Undervisningen er skruet sammen til individet, da individet i skolen ikke følges med/af en gruppe, men derimod følger sig selv, hvilket bekræfter at skolen danner individer og ikke grupper. Dette er undervisningsformen!
- Naturen af det underviste er levering af "evner" som regel nogle evner relateret til det civilisatoriske, som individet skal besidde forsåledes at han som et individ kan gavne samfundet, dvs igen er det individet som skal besidde nogle specifikke kundskaber, forsåledes at han som individ kan påvirke samfundet.

- For at kunne varetage en stat så kræves der lederegenskaber og desuden kendskab til hvordan man idet hele taget leder et samfund, og dette er ikke nået som skolen udstyrer eleven med (dette er relateret til den del af teksten som siger:

Hvis vi antager, at der i en by, hvis indbyggere er titusind, er skoler, der optager tusind elever, så ville disse skoler ikke kunne skabe nogen kollektiv oprejsning i denne by.

D) Partiet består i dannelsen og kultiveringen af fællesskabet i sin egenskab af et fællesskab, uanset dets individer. Partiet anskuer ikke disse individer, der er i fællesskabet, ud fra den betragtning, at de er specifikke individer, men anskuer dem derimod ud fra betragtningen, at de er fællesskabets dele. Partiet kultiverer dem kollektivt, så de egner sig som dele af fællesskabet, ikke for deres individualitet. Derfor er partiets resultater kollektive, ikke individuelle. Hvis vi antager, at der er et fællesskab i et land, hvis indbyggere tæller en million mennesker, og hvori der er et parti, hvis antal medlemmer er hundrede personer, så ville partiet i det pågældende land frembringe en oprejsning, som skolen ikke evner, uanset hvor stor indsats den yder, hvor lang tid den bruger eller hvor mange elever den dimitterer.

- Grunden til at partiet kultivere fælleskabet er grundet at partiet opklarer ting som er relateret til fælleskabet, fordi det der gør noget til et fælleskab er at der eksisterer permanente forhold mellem folk, og disse forhold kan være baseret på alt fra en fuldkommen ide til alle mulige forskellige ideer. Med andre ord så nødvendiggøre det for alle som ønsker at påvirke fælleskabet at de adresserer det som gør dem til et fælleskab, nemlig forholdne og det som disse forhold er baseret på. Og derfor består partiet i dannelse og kultiveringen af fælleskabet og ligeledes derfor er partiets resultater kollektive. Beviset for dette er hizb løbesedler som jo er en middel til at påvirke fælleskabet, fordi vi i disse løbesedler påpeger forholdne i samfundet, det kan være forholdne relateret til regenterne og det kan være muslimerne forhold til kufr systemerne som er implementeret over dem.

- Ligeledes hvis vi kaster et blik på historien så finder man ud af at fælleskabet altså det islamiske først blev påvirket i retning mod nahdah var dengang der begyndte at opstår bevægelser som ønskede en politisk ændring, derfor så man efter især ihkwan at der i den islamiske verden blomstrede med bevægelser med politiske slogans. Og dette skal ses i forhold til at der altid har været skoler(islamiske) i den islamiske verden men de formåede ikke at påvirke fælleskabet på den måde disse bevægelser har formået at gøre.

- Naturen af et parti er at den arbejder for at påvirke fælleskabet, fordi et parti oprettes i sagens natur udelukkende fordi de gerne vil påvirke noget i samfundet,

dvs de oprettes grundet noget som er forekommet i samfundet, og dermed grundet noget som påvirker fællesskabet.

E) Skolen består i forberedelsen af individet, så det påvirker fællesskabet, som det lever i. Individet kan ikke påvirke, undtagen delvist, fordi det besætter en følelsesmæssig del, der har en svag virkning på vækkelsen af tanken.

F) Partiet består i forberedelsen af fællesskabet, så det påvirker individet. Fællesskabet formår at påvirke totalt, fordi dens følelse er stærk, vækkende og er i stand til at vække tanken. Derfor vil dets virkning på individerne være stærk, og det vil genskabe oprejsning i disse med mindst indsats og på kortest tid, da det, som vækker tanken, er følelsen, og gennem deres vekselvirkning forekommer bevægelsen mod oprejsningen.

Mangler i forhold til **Partiet** består i forberedelsen af fællesskabet, så det påvirker individet.

Fællesskabet formår at påvirke totalt, fordi dens følelse er stærk, vækkende og er i stand til at vække tanken.

- Når fællesskabet er påvirket vil den automatisk påvirke individet, hvilket ses ved at selv de individer som ikke er fuldstændige påvirket vil blive påvirket, hvilket kan ses ved at disse individer også deltager til diverse demonstrationer, revolutioner osv. Med andre ord kan fællesskabet formå at bevæge individet.
- Man skal huske på at et individ er tilstedet i et fællesskab og hans tilstedeværelse i fællesskabet vil forårsage at han vil være påvirket/præget af det som foregår i dette fællesskab, fordi han er omgivet af fællesskabet. Profetens hadith: omhandlede påvirkelse af venner!
- I fællesskabet er der nogle traditioner, skikke og vaner eller det man også kan betegne som almen skik, dette er noget som er meget påvirkningsfuld på individet i et givent fællesskabet og han dirigeres af denne almene skik.

